

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4938/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Гвозденац, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, Филијала Нови Сад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4706/18 од 29.03.2021. године, у седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4706/18 од 29.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4706/18 од 29.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2475/18 од 23.10.2018. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за период 13.01.2015. године до 15.05.2015. године исплати 9.625,09 динара и то појединачне месечне износе ближе описане у том делу изреке као и да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4706/18 од 29.03.2021. године, жалба тужиоца је одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер је одлука о начину и методологији обрачуна накнаде за случај незапослености у складу са ставом Грађанског одељења Врховног касационог

суда од 23.01.2017. године и одлуком Врховног касационог суда Рев 1807/17 од 21.12.2017. године.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 468. став 1. ЗПП, споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 23.03.2018. године. Вредност предмета спора је 9.625,09 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност 3.000 евра.

С обзиром на то да је према вредности предмета спора у питању спор мале вредности, према цитираном члану 479. став 6. ЗПП ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић